

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund
(Supplerende bestemmelse om straf for manglende efterlevelse af krav om injektionskapacitet efter forordning om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af net-
tonulleteknologiprodukter)

§ 1

I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1461 af 29. november 2023, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 355 af 3. marts 2026, foretages følgende ændring:

1. I § 38 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Med bøde straffes den, som ikke opfylder sin forpligtelse til at bidrage til Den Europæiske Unions mål for CO₂-injektionskapacitet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af net-
tonulleteknologiprodukter artikel 23, stk. 3.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2027.

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af § 38, stk. 2 i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1461 af 29. november 2023, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 355 af 3. marts 2026 forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 38, stk. 3 i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. denne lovs § 1, nr. 1.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Den 28. juni 2024 trådte Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologi-produkter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 (NZIA-forordningen) i kraft. Forordningen vedrører styrkelse af EU's interne marked for strategiske grønne teknologier og har umiddelbar gyldighed i Danmark.

Forordningen indeholder en række bestemmelser om Carbon Capture and Storage (CCS). Formålet med CCS er at fange CO₂ enten fra punktkilder eller direkte fra atmosfæren, for at lagre det permanent i geologiske lag dybt i undergrunden. Geologisk lagring af CO₂ er i dag primært reguleret i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1461 af 29. november 2023, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 355 af 3. marts 2026, (undergrundsloven).

Forordningen fastsætter som en del af CCS-reguleringen et mål om, at der senest i 2030 skal være tilvejebragt en årlig injektionskapacitet på mindst 50 mio. ton CO₂ i EU. Visse olie- og gasselskaber er som følge af forordningen blevet pålagt at bidrage til at opfylde dette mål. De enkelte selskabers forpligtelse er fastsat i kommissionsafgørelse C(2025) 3222 af 22. maj 2025, hvoraf det fremgår, hvor meget injektionskapacitet de enkelte selskaber skal bidrage med. Selskabernes individuelle forpligtelse er fastsat ud fra, hvor meget olie og gas de enkelte selskaber har produceret i årene 2020-2023.

Forordningen fastslår, at hver enkelt medlemsstat senest den 30. juni 2026 skal fastsætte sanktioner for manglende opfyldelse af de individuelle forpligtelser for de omfattede olie- og gasselskaber. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Dette lovforslag indeholder en sådan bestemmelse om straf for overtrædelse af selskabernes forpligtelse vedrørende CO₂-injektionskapacitet efter NZIA-forordningens art. 23, stk. 3.

2. Straf for manglende opfyldelse af forpligtelse vedrørende CO₂-injektionskapacitet

2.1. Gældende ret

NZIA-forordningens artikel 23, stk. 13, indeholder en forpligtelse for medlemsstaterne til at fastsætte en sanktionsbestemmelse rettet mod de forpligtede olie- og gasselskaber, for at sanktionere en eventuel manglende opfyldelse af deres bidragsforpligtelse til opfyldelse af EU-målsætningen om, at der senest i 2030 er tilvejebragt en årlig injektionskapacitet på mindst 50 mio. ton CO₂ til CO₂-lagring, jf. artikel 23. De forpligtede selskaber er i forordningen benævnt ”enheder”. Forholdet er ikke tidligere reguleret.

Det fremgår af art. 23, stk.13, i NZIA-forordningen, at medlemsstaterne senest den 30. juni 2026 fastsætter sanktioner som pålægges ved hjælp af administrative procedurer, retssager eller begge, der finder anvendelse på de i artikel 23, stk. 1, omhandlede enheders overtrædelse med hensyn til deres forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 3. Disse sanktioner skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Det følger af art. 23, stk. 3, at Europa-Kommissionen efter høring af medlemsstaterne og interesserede parter angiver de enkelte selskabers konkrete bidrag til Unionens mål for CO₂-injektionskapacitet senest i 2030. Disse konkrete bidrag og de udpegede selskaber er angivet i kommissionsafgørelse C(2025) 3222 af 22. maj 2025.

Det fremgår af art. 23, stk. 1, i forordningen, at hver enhed, der er indehaver af en tilladelse som defineret i artikel 1, nr. 3), i direktiv 94/22/EF, er omfattet af et individuelt bidrag til opnåelsen af det EU-dækkende mål for tilgængelig CO₂-injektionskapacitet, der er fastsat i NZIA-forordningens artikel 20. Disse individuelle bidrag beregnes pro rata på grundlag af hver enheds andel af Unionens udvinding af råolie og naturgas fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2023 og består af CO₂-injektionskapacitet på en lagringslokalitet, der er godkendt i overensstemmelse med direktiv 2009/31/EF, og som er til rådighed for markedet senest i 2030. Enheder med udvinding af råolie og naturgas under tærsklen som fastlagt i en delegeret retsakt i henhold til art. 23, stk. 12, udelukkes fra denne beregning og er ikke omfattet af et bidrag.

Målet for injektionskapacitet er defineret i artikel 20, stk. 1, hvoraf det fremgår, at der senest i 2030 skal være tilvejebragt en årlig injektionskapacitet på mindst 50 mio. ton CO₂ i lagringslokaliteter inden for EU som ikke er kombineret med forbedret kulbrinteindvinding.

Det fremgår af artikel 20, stk. 2, at alle lagringslokaliteter skal være konstrueret til drift i mindst fem år og overholde principperne om rimelig og åben adgang.

De selskaber, der skal bidrage til opfyldelsen af målsætningen fremgår af kommissionsafgørelse C(2025) 3222 af 22. maj 2025 sammen med de specifikke individuelle mål for hvert selskab. Kommissionsafgørelsen omfatter seks danske selskaber. Ændringer i EU-reguleringen, opgørelsesmetoden, selskabskonstruktioner eller anvendelsen af forordningens undtagelsesbestemmelser m.v. kan medføre, at andre selskaber vil blive omfattet af bidragsforpligtelsen, eller at visse af de omfattede selskaber undtages fra forpligtelsen.

Forordningen indeholder to undtagelsesbestemmelser i artikel 23, stk. 7 og stk. 11, som Danmark vil kunne anvende i forhold til at undtage selskaber for deres individuelle forpligtelser eller for at udskyde tidspunktet for opfyldelse.

Det fremgår af art. 23, stk. 7, at medlemsstater kan anmode Europa-Kommissionen om at fritage det pågældende lands forpligtede selskaber for deres individuelle bidrag.

Anvendelsen af art. 23, stk. 7, forudsætter dog for det første, at den samlede årlige injektionskapacitet for alle lagringslokaliteter, der drives af et selskab, som har modtaget lagringstilladelse, og som har truffet en endelig investeringsbeslutning på den pågældende medlemsstats område, overstiger summen af de individuelle bidrag fra forpligtede selskaber, og at den årlige injektionskapacitet i forbindelse med disse lagringslokaliteter svarer til den, der er nævnt i lagringstilladelserne og i de endelige investeringsbeslutninger, og bidrager til det EU-dækkende mål for tilgængelig CO₂-injektionskapacitet, der er fastsat i denne forordnings artikel 20. For det andet forudsættes det, at anmodningen indgives inden udgangen af 2027.

Det fremgår af art. 23, stk. 11, at Europa-Kommissionen senest den 31. december 2028 på grundlag af modtagne rapporter vurderer forholdet mellem efterspørgslen efter injektionskapacitet fra CO₂-opsamlingsprojekter og den nødvendige hovedinfrastruktur til transport af CO₂, der er i gang eller forventes at være operationel senest i 2030, og summen af de individuelle bidrag fra de enheder, der er beskrevet i forordningens art 23, stk. 1, i forbin-

delse med produktionsaktiviteterne på en given medlemsstats område. I tilfælde af betydelig ubalance kan den pågældende medlemsstat undtagelsesvis anmode Europa-Kommissionen om en undtagelse med hensyn til den dato, hvor de individuelle bidrag skal være opfyldt.

Det følger endvidere af artikel 23, stk. 12, at Europa-Kommissionen kan udstede delegerede retsakter for at supplere forordningen for så vidt angår blandt andet de nærmere betingelser for, hvornår Europa-Kommissionen kan indrømme en undtagelse eller en dispensation til selskaber i henhold til stk. 7, 8 eller 11.

2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har overvejet, hvordan en sag om manglende opfyldelse af et selskabs bidragsforpligtelse indledes.

Europa-Kommissionen har i den forbindelse skriftligt oplyst, at vurderingen af om et selskab har opfyldt sin forpligtelse foretages af Europa-Kommissionen selv. Selskabernes løbende rapporter for målopfyldelsen i medfør af forordningen skal også løbende sendes til Europa-Kommissionen.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har desuden overvejet, hvorvidt bestemmelsen om straf skulle ledsages af en mulighed for at føre et nationalt tilsyn, træffe afgørelser, eller meddele påbud, forinden der foretages en politianmeldelse.

Den strafbelagte forpligtelse med tilhørende undtagelser og afgrænsningen af forpligtede selskaber følger imidlertid direkte af forordningen, der har umiddelbar gyldighed og direkte virkning i Danmark. Det er altså udelukkende den supplerende bestemmelse om straf, som skal fastsættes i dansk ret. Forordningen indeholder ingen bestemmelser om, at medlemsstaterne tildeles kompetence eller mulighed for at føre et selvstændigt tilsyn eller træffe afgørelse om forpligtelsens opfyldelse.

Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det ikke vil være i overensstemmelse med forordningen, såfremt man indførte en administrativ tilsyns- eller afgørelsesbestemmelse vedrørende spørgsmålet om opfyldelse af forpligtelsen i NZIA-forordningen i dansk ret.

UDKAST

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets forventning, at Europa-Kommissionen foretager en samlet prøvelse af samtlige forpligtede selskaber, der fremgår af kommissionsafgørelse C(2025) 3222 af 22. maj 2025, eller senere ændringer heraf. Eftersom Europa-Kommissionen i første omgang vil vurdere opfyldelsen af kravet, vil en eventuel dansk sag om manglende opfyldelse af bidragsforpligtelsen som udgangspunkt afvente en tilkendegivelse fra Europa-Kommissionen.

Uanset udfaldet af Europa-Kommissionens vurdering af, om et dansk selskab har opfyldt sin bidragsforpligtelse, vil Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet ikke foretage en nærmere prøvelse heraf.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurdering, at forordningens medlemsstatsforpligtelse om at fastsætte en sanktionsbestemmelse bør gennemføres ved at fastsætte hjemmel til bødestraf.

På baggrund af ovenstående overvejelser foreslås det, at der fastsættes en ordning, hvorefter selskaber, der ikke opfylder deres individuelle forpligtelse i form af bidrag til Den Europæiske Unions mål for CO₂-injektionskapacitet efter NZIA-forordningens artikel 23, vil kunne straffes med bøde.

Forinden fristen for opfyldelse vil Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet iagttage mulighederne for via anmodning til Europa-Kommissionen at bringe forordningens undtagelser i artikel 23, stk. 7 og 11, i anvendelse, som nærmere beskrevet i de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Såfremt Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet modtager en udtalelse fra Europa-Kommissionen om manglende opfyldelse vedrørende et eller flere danske selskaber, vil sagen herefter blive overdraget til politimyndighederne. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil i den forbindelse vedlægge eventuelle oplysninger om andre medlemsstaters bødefastsættelse, oplysninger om selskabernes allerede leverede bidrag, samt en indstilling til bødeniveau i form af en konkret beregning med udgangspunkt i, hvad det ville have kostet det pågældende selskab at opfylde forpligtelsen. Beregningen vil for eksempel kunne tage udgangspunkt i den til enhver tid seneste offentliggjorte udgave af Energistyrelsens teknologikatalog eller tilsvarende autoritative beregninger. Se mere om fastsættelse af bødeniveau nedenfor under bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Efter det foreslåede vil Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet ikke foretage en administrativ prøvelse af Europa-Kommissionens vurdering, da

dette ikke tilkommer medlemsstaterne efter forordningen. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil udelukkende videresende Europa-Kommissionens vurdering til politimyndighederne sammen med relevante sagsoplysninger til videre foranstaltning. Det vil herefter være politiet og anklagemyndigheden, der vurderer, hvorvidt man vil rejse tiltale i sagen.

Det er derudover Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurdering, at en national bestemmelse om straf til implementering af NZIA-forordningens artikel 23, stk. 13, bør fastsættes i undergrundsloven, idet undergrundsloven er den lov, hvor den væsentligste regulering af olie- og gasselskaber i Danmark findes. Det er desuden den lov, hvor hovedparten af den relevante regulering af lagring af CO₂ findes.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil ikke have økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.

Lovforslaget vil dog potentielt kunne have negative økonomiske konsekvenser for staten i form af merudgifter for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet samt på Justitsministeriets område i forbindelse med retssager om manglende overholdelse af forpligtelsen til at bidrage med CO₂-injektionskapacitet.

Det antages, at de forpligtede selskaber vil overholde deres bidragsforpligtelse, hvorfor det antages, at reglerne om straf for manglende opfyldelse af selskabernes bidragsforpligtelse ikke vil føre til sager. Det skønnes derfor, at lovforslaget vil medføre ingen eller kun uvæsentlige negative økonomiske konsekvenser for staten.

Lovforslaget har ikke implementeringskonsekvenser for stat, regioner og kommuner og de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning er ikke relevante.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Lovforslaget fastsætter således udelukkende en bestemmelse om straf, der ikke i sig selv udgør en økonomisk konsekvens for regelefterlevende virksomheder.

Det bemærkes, at selskabernes forpligtelse til at bidrage til tilvejebringelse af CO₂-injektionskapacitet, hvilket medfører økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, følger direkte af NZIA-forordningens artikel 23.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgere.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget vedrører fastsættelse af en supplerende bestemmelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724, EU-Tidende, L af 28. juni 2024. Ifølge forordningens artikel 23, stk. 13, er medlemsstaterne forpligtede til at fastsætte en bestemmelse om straf senest den 30. juni 2026.

Det vurderes, at lovforslaget vil leve op til de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering. Der er i vurderingen navnlig lagt vægt på, at den foreslåede supplerende bestemmelse om straf i henhold til NZIA-forordningens artikel 23, stk. 13, udgør minimumsimplementering og at bestemmelsen ikke træder i kraft før implementeringsfristen i forordningen. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil desuden iagttage mulighederne for via anmodning til Europa-Kommissionen at bringe forordningens undtagelser i artikel 23, stk. 7 og 11, i anvendelse.

Danmark vil ikke kunne opfylde implementeringsfristen den 30. juni 2026. Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. januar 2027.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 12. november 2025 til den 10. december 2025 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet – Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsen Erhvervsråd, Affaldplus Affaldsenergi A/S, ARGO CCS A/S, Azuli International, Aalborg Portland A/S, Biofos A/S, BlueNord ASA, Carboncuts, CCS Zealand,

UDKAST

CEPOS, CO-industri, Concito, COWI, Copenhagen Infrastructure Partners, Crossbridge Energy Fredericia, Dana Petroleum Denmark B.V., Danoil Exploration A/S, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Offshore, Danmarks Naturfredningsforening, Energnist CaptureCo A/S, Evida, ExxonMobil, Fidelis New Energy, Fjernvarme Fyn Fangst A/S, Forsyningstilsynet, Gas Storage Denmark, Green Power Denmark, Greenpeace, Harbour Energy, Hess Denmark ApS, HOFOR DSS SPV A/S, Ineos Danmark, I/S Vestforbrænding, Kredsløb Holding A/S, NOAH, Noble Drilling A/S, Nordsøfonden, Normod CTS, Procesindustrien, Rambøll, Rådet for grøn omstilling, Storegga, TotalEnergies SA, Verdens Skove, WellPerform, Wintershall Dea International GmbH og Ørsted.

Et revideret udkast til lovforslag var i høring fra den [x] til den [x] 2026 hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

[x]

10. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindredelser (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vil potentielt kunne have negative økonomiske konsekvenser for staten i form af merudgifter for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet samt på Justitsministeriets område i forbindelse med sager om manglende overholdelse af forpligtelsen til at bidrage med CO₂ -injektionskapacitet. Det antages, at de forpligtede selskaber vil overholde deres bidragsforpligtelse, hvorfor det antages, at reglerne om straf for manglende overholdelse af bidragsforpligtelsen ikke vil føre til sager. Det skønnes derfor

UDKAST

		at lovforslaget vil medføre ingen eller kun uvæsentlige negative økonomiske konsekvenser for staten.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget vedrører fastsættelse af en supplerende bestemmelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering)	Ja	Nej X

UDKAST

af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	
---	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

NZIA-forordningens art. 23 fastsætter en forpligtelse for visse selskaber til at bidrage til opfyldelsen af EU's målsætning om, at der senest i 2030 skal være tilvejebragt 50 Mt CO₂-injektionskapacitet i EU. Forpligtelsen er beskrevet i art. 23, stk. 1-3, og i kommissionsafgørelsen C(2025) 3222 af 22. maj 2025. Der findes ikke nogen bestemmelser om straf i undergrundsloven for manglende opfyldelse af NZIA-forordningens artikel 23.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i undergrundsloven indsættes et nyt § 38, stk. 2, hvorefter den som ikke opfylder sin forpligtelse til at bidrage til Den Europæiske Unions mål for CO₂-injektionskapacitet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter artikel 23, stk. 3, straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at selskaber, der ikke opfylder deres forpligtelse i medfør af forordningens art. 23, stk. 3, kan straffes med bøde. Den strafværdige handling er beskrevet i forordningens art. 23 i forordningen, mens denne lovændring udelukkende vil indføre en bestemmelse om straf for eventuel manglende opfyldelse af forpligtelsen.

De selskaber, der vil være omfattet af bestemmelsen vil være de selskaber, der ifølge kommissionsafgørelse C(2025) 3222 af 22. maj 2025, med eventuelle senere ændringer, er forpligtede til at bidrage til EU's mål om en årlig injektionskapacitet på 50 mio. ton, jf. NZIA-forordningens artikel 23, stk. 3. Selskaberne omtales i forordningen som forpligtede enheder, og de forpligtede selskaber er beskrevet i forordningens art. 23, stk. 1, mens størrelsen af selskabernes konkrete bidragsforpligtelse er beskrevet i kommissionsafgørelse C(2025) 3222 af 22. maj 2025, som er truffet på baggrund art. 23, stk. 3. Det kan ikke udelukkes, at ændringer i EU-reguleringen, opgørelsesmetoden, selskabskonstruktioner eller anvendelsen af forordningens undtagelsesbestemmelser m.v. vil kunne medføre, at andre selskaber vil blive omfattet af bestemmelsen eller at nogle af de omfattede selskaber kan blive undtaget fra bestemmelsen.

Det foreslås, at der ved fastsættelsen af bødens størrelse tages udgangspunkt i, hvad det ville have kostet det pågældende forpligtede selskab at opfylde forpligtelsen.

Ved domstolenes vurdering af, hvad det havde kostet at opfylde forpligtelsen, kan der for den manglende injektionskapacitet for eksempel tages udgangspunkt i priser fra Energistyrelsens til enhver tid senest offentliggjorte teknologikatalog over priser på etablering af CO₂-injektionskapacitet eller tilsvarende autoritative beregninger.

Bødens størrelse skal fastsættes således, at den fjerner et eventuelt økonomisk incitamentet til ikke at opfylde bidragsforpligtelsen. De selskaber, der opfylder deres bidragsforpligtelse, må ikke stilles økonomisk og derved konkurrencemæssigt dårligere end de, der ikke lever op til kravene. Bøder skal i overensstemmelse hermed have en sådan størrelse, at de er egnede til præventivt at få de forpligtede enheder til at efterleve reglerne, og at det ikke økonomisk kan betale sig at overtræde reglerne.

Af hensyn til ligebehandling af danske selskaber i en europæisk konkurrence bør det tilstræbes, at danske selskaber konkurrencemæssigt ikke stilles dårligere end udenlandske selskaber. Ved fastsættelsen af et bødeniveau vil bødeniveauer fra eventuelle sager fra andre EU-medlemsstater om manglende opfyldelse af bidragsforpligtelsen, derfor kunne tillægges vægt.

Bødeniveauet bør derudover i muligt omfang fastsættes på en sådan måde, at de forpligtede selskaber fortsat har et incitament til at tilvejebringe injektionskapacitet svarende til deres forpligtelse også efter en dom.

For at imødekomme dette hensyn, bør domstolene så vidt muligt afsøge mulighederne for, at den idømte bøde ikke forfalder til betaling på én gang. Domstolene bør tillige afsøge mulighederne for, at der ved fastsættelse af bødens størrelse tages højde for, hvornår det pågældende selskab vil kunne forventes at tilvejebringe injektionskapacitet svarende til deres forpligtelse.

Det foreslås, at domstolene ved bødefastsættelsen tager hensyn til eventuelle formildende omstændigheder, som har medvirket til, at selskabet ikke har opfyldt sin forpligtelse. Der vil fx konkret kunne være tale om, at der i forbindelse med modningen af projektet har været uforudsete geologiske forhold eller andre forhold uden for selskabets kontrol, der har forsinket opfyldelsen af selskabets forpligtelse. Eftersom formålet med reguleringen er at skabe og fastholde incitamentet til tilvejebringelse af CO₂-injektionskapacitet, vil domstolene udelukkende skulle fastsætte bødestørrelsen på grundlag

af den del af injektionsforpligtelsen, som selskabet ikke har tilvejebragt senest i 2030. Det vil derudover skulle udgøre en formildende omstændighed, såfremt et givent selskab har opfyldt forpligtelsen efter fristen i 2030, men inden der afsiges dom. Det vil også skulle indgå som en formildende omstændighed, hvis det forpligtede selskab har truffet en endelig investeringsbeslutning om at etablere CO₂-injektionskapacitet inden der afsiges dom.

Det vil omvendt skulle indgå som en skærpende omstændighed, såfremt et forpligtet selskab ikke har gjort sig nogen eller utilstrækkelige bestræbelser på at opfylde forpligtelsen.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 2

Det foreslås i *stk.* 1, at loven træder i kraft 1. januar 2027.

De foreslåede ændringer finder ikke anvendelse for Grønland og Færøerne.

Det foreslås i *stk.* 2, at regler udstedt i medfør af § 38, stk. 2 i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1461 af 29. november 2023, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 355 af 3. marts 2026 forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 38, stk. 3, i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. denne lovs § 1, nr. 1.

Bestemmelsen vil medføre, at udstedte administrative forskrifter forbliver i kraft uanset, at den regel, som de har ophæng i, har skiftet nummer fra § 38, stk. 2, til § 38, stk. 3, som følge af den nye bestemmelse om straf, der ind sættes som ny stk. 2 ved dette lovforslag.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1 I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1461 af 29. november 2023, som senest ændret ved lov nr. 355 af 3. marts 2026, foretages følgende ændringer:
§ 38. --- <i>Stk. 2.</i> I forskrifter, der udstedes i henhold til loven, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. <i>Stk. 3.</i> Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.	1. I § 38 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »<i>Stk. 2.</i> Med bøde straffes den, som ikke opfylder sin forpligtelse til at bidrage til Den Europæiske Unions mål for CO₂-injektionskapacitet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter artikel 23, stk. 3.«««. Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.